и тамъ надъ тачьята' едружина
Затрелъ се та повикъ съ глава
и казалъ такъ съ досада:
Е, хей! ~~[illegible]~~ ти чуйоняръ.
Ей тъй за тебъ; ~~[illegible]~~ така се
ще викаш ли нахдум вълча фрлъ?.

Кучо и пите

Ехъ, не какъвъ си, ти бедно пиле,
бре чубавеляк! бре лице светло!
Гледя слъце, кат' се натеришь,
кога послъдваш, земята мдриш;
а кога тичаш, ей-тъй-е сякаш
лудика свирнъ; а като крякаш
низъ цъло село, кънтят гласати
та се надига и тъй ще мъти.
— Ей ти сестричка, кучовско ясна,
ами ти каква си птица прекрасна!
Дивна ти майка, дивно родина,
сръдна, пестна, скотска, мила;
гласъ благородъ, сивъ царски косъмъ
(ako te mъrvi, da ne харосамъ.)
хеле кочато тичеш закукуваш,
ей-тъй-е сякаш на стихъ хортуваш:
въ гласътъ ти сладостъ и редъ, и мъдра.
като те слушаш, хвани ти вдра,
аз се прехласвам, чудя се тъй,
какъ да те хваля, и самъ не знай.

Не двете пили, що се е зело
имало кучо, тъй за тъй него
Добро да дума и да го гали,
ти и тъй-тъй да го хвали!
Едно на другото ся подмазвать
хай кого повечъ съ хвалби д'обсипе:
хората знайтъ и право казвать:
"каквото кучо, такъвъ и пите.

Овци, кучо и вълци

пасли овци на полетю,